

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَايِكَةُ

और बोले जो नहीं मानते हमारे मिलनेको, कि क्यों न उतारे गये हम पर ફरिश्ते,

أَوْ تَرَى رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ۝

या हम भुट देव लेते अपने रबको, बेशक उन्होंने भुल डीग मारी बडाई की अपने जेमें, और बडी सरकशी पर आ गये (२१)

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَايِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ وَيَقُولُونَ

जिस दिन देव देंगे फरिश्तोंको, तो उस दिन कोई भुशी न होगी मुजरिमोंको, और थीभ पड़ेंगे

حَجَرًا فَهَجُورًا ۝ وَقَدْ مَنَّآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ

कि कोई आउ छो रोक बनी दुई (२२) और हम बडे उन कामोंकी तरफ जो वोड कर चुके, तो कर दिया हमने उसे

هَبَاءً مَّنْثُورًا ۝ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ

उस्ता गुबार (२३) जन्तवाले, उस दिन उनका ठिकाना सबसे बेहतरे, और दोपहरकी सबसे अच्छी

مَقِيلًا ۝ وَيَوْمَ تَشَقُّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا ۝

भ्वाबगाड है (२४) और जिस दिन कि इट जलेंगे आस्मान बादलोंसे, और उतारे गये सारे फरिश्ते (२५)

الْمَلَكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ

सरथी बादशाही उस दिन अदलाड महरबानकी है. और वोड काफिरों पर

عَسِيرًا ۝ وَيَوْمَ يَعِضُّ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَلَيْتَنِي

दुश्वार दिन है (२६) और जिस दिन कि अंधेरवाला भुट अपने हाथ बभायेगा, केहता हुवा कि काश

أَتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ۝ يُؤْيَلِي لَيْتَنِي لَمَّا اتَّخَذْتُ

मेंने लिया होता रसूलके साथ रास्तेको (२७) लाये वाये. काश न बनाता में

فُلَاكًا خَلِيلًا ۝ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ۝ وَ

कुलांको दोस्त (२८) भिलाशुभड मुलकी गुमराड कर दिया नसीहतसे, भा'द इसके कि वोड मेरे पास आई, और

كَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ۝ وَقَالَ الرَّسُولُ يَذَرُ

शैतान इन्सानको बेयारो मददगार छोड देनेवाला है (२९) और हुआकी रसूलने, कि “परवरदिगारा,

إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ۝ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا

लोगोंने बना दिया इस कुरआनको छोडनेकी थीज” (३०) और इसी तरड बनाया हमने

يَكُونُوا يَرَوْنها بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ۝ وَإِذَا رَأَوْكَ إِِنْ

نہی سؤاٹ پڑتا था उन्हें ? बल्कि यह भयावह ही नहीं करते थे मरनेके बाद उठनेका (४०) और जब उन्होंने तुम्हें

يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوءًا ۖ أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ۝ إِن

देभा, तो न करार दिया तुमको मगर मजाक. कि क्या यही हैं जिसको भेजा है अल्लाहने रसूल (४१) यह तो

كَادَ لِيُضِلَّنَا عَنْ الْهَيْتِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا ۖ وَسَوْفَ

हमें भड़का देने लीको थे हमारे मा'बूदोंसे, अगर न हमें रह जाते हम उन पर. और जल्द ही

يَعْلَمُونَ حِينَ يَرُونَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ۝ أَرَأَيْتَ

जान लेंगे जब अजाबको देखेंगे, कि कौन गुमकई राह है (४२) क्या तुमने

مَنْ اتَّخَذَ إِلَهًا هُوَ أَفَانَتْ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكَيْلًا ۝ أَمْ تُحْسَبُ

देभा, जिसने बना लिया है अपना मा'बूद अपनी प्वाडिशकी, तो क्या तुम हो गे उन पर जिम्मेदार निगरां (४३) या तुम भयावह

أَنْ أَكْثَرَهُمْ يَسْعَوْنَ أَوْ يَعْقِلُونَ ۖ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ

करते हो, कि उनके बोहतरे सुनते या समजते हैं. नहीं हैं वोह मगर जैसे योपाओ, बल्कि यह

عَفْ

هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ۝ أَلَمْ تَر إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ ۖ وَلَوْ

उनसे ज़्यादा गुमराह हैं (४४) क्या नहीं देभा करते हो अपने परवरदिगारको, कि कैसे बढ़ाया साया. और अगर

شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ۖ ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ دَلِيلًا ۝ ثُمَّ

चाहता तो कर देता उसे ठहरा हुआ. और बना दिया हमने सूरजको उसकी दलील (४५) फिर

قَبَضْنَا إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ۝ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الَّيْلَ

समेटा हमने अपनी तरफ़ ज़रा ज़रा (४६) और वोही है जिसने कर दिया तुम्हारे दिये रातको

لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا ۖ وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ۝ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ

परदा, और नींदको राहत, और कर दिया दिन उठनेको (४७) वोही है जिसने खला दिया

الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۖ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ۝

हवाओंको अपनी रहमतके आगे आगे भुशभबरी सुनाते, और उतारा हमने आस्मानकी तरफ़से पाक करनेको पानी (४८)

لِنُخْرِجَ بِهِ بَلَدًا مَّيِّتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَا سَيِّ كَثِيرًا ۝

ताकि जिन्दा कर दें हम उससे मुई शहरको, और पानी पिलाएं जो हमने पैदा करमा रभा है बडोत से योपायों और ठन्सानोंको (४९)

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا ۖ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ۝

और बेशक यह बार बार हम करते छी रहै उनमें, कि वोह गौर करें. ओहतेरोंने न किया मगर नाशुकी (५०)

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ تَذِيرًا ۖ فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ ۖ

और अगर हम याहते, जरूर भेज देते छर बस्तीमें अक डरानेवाला (५१) तो कछा न मानो काफ़िरोंका, और

جَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ۖ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ

जिहाद करो उनसे ईस कुरआनसे, बडा जिहाद (५२) वोही है जिसने मिले जुले बहाये दो दरिया, यह भीठा

فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ ۖ وَجَعَلْ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَجِجًا فَحُجُورًا ۖ

भुशगवार और यह नमकीन तल्ल. और कर दिया उनके दरमियान परदा और आड रोककी (५३)

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا ۖ وَكَانَ

और वोही है जिसने पैदा करमाया पानीसे बशरको, फिर कर दिया उसे नस्बवाला और ससुराल वाला. और तुम्हारा

رَبُّكَ قَدِيرًا ۖ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا

रब कुदरतवाला है (५४) और काफ़िर लोग पूजते हैं मिनदूनिल्लाहको, जो न उनका बना सकें और न

يَضُرُّهُمْ ۖ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ۖ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا

बिगाड सकें. और काफ़िर अपने परवरदिगारके भिलाक मद्दगार है (५५) और नहीं भेजा हमने तुमको, मगर भुशभबरी सुनाता

وَنَذِيرًا ۖ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ

और डराता (५६) ओ'लान कर दो कि मैं नहीं मांगता तुमसे ईस पर कोई मजदूरी, मगर जो याहे कि बना ले

إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۖ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ

अपने रबकी तरफ़ रास्ता (५७) और भरोसा करो उस ज़िन्दा पर, जो मरेगा छी नहीं. और पाकी

بِحَمْدِهِ ۖ وَكَفَىٰ بِهِ ذُنُوبًا عَبَادَةً خَيْرًا ۖ وَالَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ

भोवो उसकी छम्हके साथ. और अपने बन्दोंके गुनाहों पर वोह काफ़ी भबरदार है (५८) जिसने पैदा करमाया आस्मानों

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۚ

और जमीनको, और जो उनके दरमियान है, छे दिनमें. फिर तवज्जोहकी अर्श पर.

الرَّحْمَنُ فَسَلِّ بِهٖ خَيْرًا ۖ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا

अल्लाह महरबान, तो उसको पूछो किसी बाभबरसे (५९) और जब हुकम दिया गया उन्हें, कि सज्दा करो अल्लाह महरबान

وَالَّذِينَ

وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجِدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۝ تَبَرَّكَ الَّذِي

કા, જવાબ દિયા, કે “અલ્લાહ મહરબાન કોન”, કયા હમ સજદા કરે જિસકા તુમ હમેં હુકમ દેદો, ઓર બદ ગઈ ઉનકી નફરત (૬૦) બડી બરકત કા હે

جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ۝ وَهُوَ

જિસને બનાયા આસ્માનમેં બુજોંકો, ઓર કર દિયા ઉસમેં ચરાગ, ઓર ચમકીલા ચાંદ (૬૧) વોહી

الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنۢ أَرَادَ أَنۢ يُّدۡرِكَ أَوَّارَادَ

જિસને કર દિયા રાત ઓર દિનકો હર એક દૂસરેકે પીછે પીછે ઉસકે લિયે જો ગૌર કરના ચાહે, યા શુક અદા

شُكُورًا ۝ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَتَّشَوُّونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوًا

કરતા હો (૬૨) ઓર અલ્લાહ રહમાનકે બન્દે જો ચલેં ઝમીન પર દબે લયે,

وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ۝ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ

ઓર જબ છડા ઉનકો જાહિલોંને, તો બોલે, “સલામ લો સલામ” (૬૩) ઓર જો રાત ગુજારેં અપને પરવરદિગાર

سُجَّدًا أَوْ قِيَامًا ۝ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ

કે લિયે સજદા કરતે કયામ કરતે (૬૪) ઓર જો દુઆ કરેં કે પરવરદિગાર ફેર દે હમસે જહન્નમકા અઝાબ.

إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۝ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝ وَالَّذِينَ

કિ બિલાશુબહ ઉસકા અઝાબ અનછટ હે (૬૫) બેશક વોહ બુરા ઠિકાના ઓર જગહ હે (૬૬) ઓર જિન્હોંને

إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ۝ وَ

જબ ખર્ચ કિયા, તો ન હુઝૂલ ખર્ચોંકી ઓર ન કમખર્ચોંકી, ઓર રહે દરમિયાની એ’તેદાલમેં (૬૭) ઓર

الَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي

જો ન દુહાઈ દેં અલ્લાહકે સાથ કિસી દૂસરે મા’બૂદકી, ઓર ન માર ડાલેં કિસી એસી જાનકો કિ હુર્મત દી

حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۝

જિસકી અલ્લાહને મગર હકકે સાથ, ઓર ન બદકારી કરેં. ઓર જો એસા કરેગા વોહ સઝા ભુગતેગા (૬૮)

يُضَعَّفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا ۝ إِلَّا مَن

બઢાયા જાએગા ઉસકા અઝાબ કયામતકે દિન, ઓર હમેશા રહેગા ઉસમેં ઝલીલ (૬૯) મગર જિસને

تَابَ وَأَمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ

તોબાકી, ઓર ઈમાન કબૂલ કર લિયા, ઓર નેક કામ કિયે, તો વોહ હેં કિ બદલ કર કર દેગા અલ્લાહ ઉનકે ગુનાહકો નેકિયાં.

وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ

और अल्लाह गफूररहीम है (७०) और जिसने तौबाकी और बियाकतके काम किये, तो बेशक उसने अल्लाहकी

إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ۝ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ

तौबाकी, जैसी यादिये (७१) और जो न गवाही दें जूटी, और जब गुजरें किसी बेकार शुगल पर, तो

مَرُّوا كِرَامًا ۝ وَالَّذِينَ إِذَا دُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا

गुजर गये ठज्जत आबड़ रफे (७२) और वोह कि जब याद दिलाई गईं उनके रबकी आयतें, तो नहीं झट पड़ते उस पर

صُمًّا وَعُسْيَانًا ۝ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا

बेहरे अन्धे (७३) और जो हुआ करते रहें कि परवरदिगारा हे हमें हमारी भीबियोंसे,

وَذُرِّيَّتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْ لَنَا لِمَتَّقِينَ إِمَامًا ۝ أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ

और हमारी औलादसे, आंभोंकी हंडक, और बना हे हमें परहेजगारोंका पेशवा (७४) और वोह हैं कि बटला दिये

الْعُرْفَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ۝ خُلِدِينَ فِيهَا

जाअगे भास बाला भाने जो सख करते रहे, और ठस्तिकबाव उनका किया जाअगा मुजरे और सलामीसे. (७५) हमेशा रहनेवाले उसमें.

حَسَنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝ قُلْ مَا يَعْبُؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا

कितना अच्छा ठिकाना और मकाम है (७६) केह दो कि कुछ परवा नहीं तुम्हारी मेरे रबको अगर न तुम्हारी

دَعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَدَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ۝

ईबाहत हो. कि बिलाशुबह तुम तो जुटला चुके हो, तो जल्दी ही अजाब गले लगेगा (७७)

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ ۴۴۰ ۝

सूरअे शो'रा मकिइया

नामसे अल्लाहके बडा महरबान बप्शनेवाला

आयात २२७ रुकूअ ११

طَسَمَ ۝ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ لَعَلَّكَ بَآخِرَ نَفْسِكَ

ता-सिन-मिम.. (१) यह आयतें हैं रौशन कितानीकी (२) क्या तुम कहीं भेल जाओगे अपनी जान पर, कि

أَلَا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۝ إِنَّا نُنْزِلُ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً

यह काकिर लोग नहीं मानते (३) अगर हम यादते तो उतार देते उन पर आस्मानसे कोई निशानी, कि उनकी

فَطَلَّتْ أَعْيُنُهُمْ لَهَا خَضِيعِينَ ۝ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنْ

गिंथी गिंथी गरदन, जुकी रह जाती (४) और नहीं आती उनके पास कोई नई नसीहत

الرَّحْمَنِ فَحَدِّثْ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ۝ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَاءَ لَكُمْ

अल्लाह महारबानकी, मगर यह उससे मुंड कर लेते हैं (५) तो बिलाशुबह उन्होंने जुटलाया, तो अब आ ही रही हैं

أَنْبِئُوا مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَفْهِزُّونَ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَأْنَا

उनके पास अबहीं जो वोह मजाक उडाते रहे (६) क्या उन्हें नहीं सुजाई दी जमीन, कि कितने उगा दिये

فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ

उमने उसमें डर किस्मके मुअज्जल जोडे (७) बेशक उसमें यकीनन निशानी है. और उनके बोडतेरे

مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ

माननेवाले नहीं हैं (८) और बेशक तुम्हारा परवरदिगार ज़रूर ईज्जतवाला रहमवाला है (९) और जब पुकारा तुम्हारे रबने

مُوسَىٰ أَنْ أَنْتَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلَا يَتَّقُونَ ۝

मूसाको, कि अंधेरवाले लोगोंके पास जाओ (१०) फिरऔनकी कोम. क्या वोह न डरा करेंगे (११)

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ۝ وَيَصِيبُنِي صَدْرًا وَلَا

अर्ज किया, कि “परवरदिगारा में डरता हूँ कि मुझको जुटला दें” (१२) “और मेरे सीनेमें तंगी है, और नहीं

يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَرُونَ ۝ وَلَهُمْ عَلَىٰ ذُنُوبٍ فَأَخَافُ

यवती मेरी जभान, तो बेज डे डुकम, डाइनको भी (१३) और उन लोगोंका मुज पर अक ईल्लाम है, तो मैं डरता हूँ

أَنْ يَقْتُلُونِ ۝ قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَعِينُونَ ۝

कि मुझे मार डालें” (१४) डुकम डुवा डरगिज नहीं, तुम दोनों जाओ डमारी निशानियोंके साथ, बेशक डम तुम्हारे साथ सभ सुननेवाले हैं (१५)

فَاتَّبِعَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا

तो फिरऔनके पास दोनों जाओ, फिर डेड डो “कि डम रसूल हैं सारे जडानके रबके (१६) कि छोड डे डमारे साथ

بَنِي إِسْرَءِيلَ ۝ قَالَ أَلَمْ تُرَبِّكْ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ

बनी ईस्राईलको” (१७) वोह बोला, “कि क्या नहीं परवरिशकी डमने तुम्हारी बचपनमें, और तुम रहे डममें

عُمُرِكَ سِنِينَ ۝ وَفَعَلْتَ فَعَلَتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ

अपनी उम्रके कई साल (१८) और तुम कर गुजरे थे वोह काम जो कर ही गुजरे, और तुम

الْكَافِرِينَ ۝ قَالَ فَعَلْتُهَا إِذْ وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ۝ فَفَرَّقْتُ بِكُمْ

नाशुके डो” (१९) जवाब दिया, कि “मैं ने वोह किया था जब मैं बेजबर था (२०) ईसी लिये भाग गया था

لَسَاخَفْتُكُمْ قَوْهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ

مैं तुम लोगोंसे, कि तुमसे डर लगा था, फिर दिया मेरे रबने मुझे हुक्म और बना दिया मुझे रसूल (२१) और यही तेरा

نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَىٰ أَنْ عَبَّدَتْ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا

अहसान है जो मुझ पर जताता है, कि गुलाम बना लिया था तूने बनी इस्राईलको” (२२) बोला फिरऔन “कि सारे

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنُتُمْ

जहानका रब कौन ?” (२३) जवाब दिया “कि सारे आस्मानों और जमीन और उनके दरमियानका रब, अगर तुम

مُوقِنِينَ ﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَعُونُ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ

यकीन करो” (२४) वोह बोला उन्हें जो गिर्दोंपेश थे, “कि क्या उनकी सुनते हो” (२५) मूसाने कहा “तुम लोगोंका रब

أَبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنْ رَسُولُكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ

और तुम्हारे अगले बापदाहोंका रब” (२६) वोह बोला “कि लोगो, तुम लोगोंका रसूल जो भेजा गया है तुम लोगोंकी तरफ, ज़रूर

لَسَجُونٌ ﴿٢٧﴾ قَالَ رَبُّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنُتُمْ

पागल है” (२७) मूसाने कहा, कि “पूरब और पस्चिम और जो उसके दरमियान है सबका रब. अगर

تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَ لِمَنِ اتَّخَذَتْ الْهَآ غَيْرِي لِأَجْعَلَكَ مِنْ

अकलसे कामलो” (२८) बोला “यकीनन अगर छिप्टियार किया तुमने कोई मा’बूद मेरे सिवा, तो बना बूंगा तुमको

السَّجُونِ ﴿٢٩﴾ قَالَ أَوْلَوْ جُنَّتْ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَأْتِ بِهِ

केही.” (२९) मूसाने कहा “कि गो लाया हूँ मैं तेरे पास रौशन चीज” (३०) वोह बोला कि “तो लाओ

إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣١﴾ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٢﴾

उसे अगर सच्चे हो” (३१) युनान्चे डाल दिया, अपने असाकी तो वोह झोरन झुला हुआ अज़्दहा है (३२)

وَنَزَعِيْدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَ لِلْمَلِكِ حَوْلَهُ إِنَّ

और निकावा अपना छाथ, तो उसी वक्त वोह यमकता हुआ है सारे देखनेवालोंके लिये (३३) वोह बोला अपने गिर्दोंपेशके सरदारोंको, कि

هَذَا السَّحَرُ عَلَيْهِمْ ۖ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ ۖ فَإِذَا

“बिलाशुभल यल यकीनन ज़ादूगर है दाना (३४) याहता है कि निकाव दे तुमको तुम्हारी अराज़ीसे अपने ज़ादूसे, तो तुम लोग क्या

تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾ قَالُوا أَرْجُوْا أَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٣٦﴾

मश्वरा देते हो (३५) सब बोले कि रहने दो उन्हें और उनके भाईको, और भेजो सारे शहरोंमें छांड़ छांड़ कर लानेवालोंको (३६)

يَا تُوكَّ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلَيْهِ ۝ فَجِئَ السَّحَرَةُ لِسِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ۝

કિ લે આએ તુમહારે પાસ સારે હોશિયાર બેઠબ જાદૂગર (૩૭) યુનાન્યે જમ્મ કિયે ગએ જાદૂગર એક મુકરર દિનકે વા’દે પર (૩૮)

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَبِعُونَ ۝ لَعَلَّكُمْ تَتَّبِعُونَ السَّحَرَةَ إِنَّ

ઔર એ’લાન કિયા ગયા સબ લોગોંકો, કિ “કયા સબ ઇકઠા હો જાઓગે? (૩૯) કયુંકિ શાયદ હમ પેરવ હો જાએ ઇન જાદૂગરોકે,

كَأَنَّهُمْ الْعُلَيُّينَ ۝ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا لَنَا أَكْبَرُ

અગર યહ જતે” (૪૦) યુનાન્યે જબ આ ગએ જાદૂગર, બોલે ફિરઓનકો “કિ કયા હમે કોઈ મઝદૂરી

إِن كُنَّا نَحْنُ الْعُلَيُّينَ ۝ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذًا لَّيِّنَاتٌ لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ۝ قَالَ

મિલેગી? અગર હમ જત ગએ” (૪૧) બોલા “હાં. ઔર બેશક તુમ ઉસ વક્ત મેરે મુકરબ ભી હો જાઓગે” (૪૨) કહા

لَهُمْ مُوسَى الْقَوَامَا أَنْتُمْ قُلُوبُونَ ۝ فَالتَّوَّاجِبَا لَهُمْ وَعَصِيَّهُمْ وَ

ઉન્હે મૂસાને, કિ “ડાલો જો ડાલના હો” (૪૩) તો ડાલા ઉન્હોને અપની રક્સિયાં ઔર લાહિયાં, ઔર

قَالُوا بَعْرَةٌ فَرَعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْعُلَيُّونَ ۝ فَالتَّقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ

બોલે, કિ “કસમ હે ઇઝતે ફિરઓનકી, કિ હમ ઝરૂર જતેગે” (૪૪) ફિર ડાલ દિયા મૂસાને અપને અસાકો, તો

فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ۝ فَالتَّقَىٰ السَّحَرَةُ سَجِدِينَ ۝ قَالُوا

ફોરન નિગલ જાતા હે જો ઉનકી ફઝી ચીઝે થી (૪૫) તો ઉલટ દિયે ગએ જાદૂગર સજદા કરતે હૂએ (૪૬) બોલે, કિ

أَمَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۝ قَالَ أَمْنُكُمْ لَهُ قَبْلَ

“માન ગએ હમ સારે જહાનકે રબકો (૪૭) મૂસા વ હારૂનકે રબકો” (૪૮) ફિરઓન બોલા “તુમ લોગ ઉસકો માન ગએ,

أَنْ أَدْنَىٰ لَكُمْ ۝ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَيْكُمُ السَّحَرُ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝

કબલ ઇસકે કિ મેં તુમહે ઇજાઝત દૂં, બેશક યહ તુમહારા બડા હે જિસને તુમકો સિખાયા હે જાદૂ, તો યકીનન જલ્દ તુમહે મા’લૂમ હો જાઓગા..

لَا قُطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا وَصْلَ بَيْنَكُمْ أَجْمَعِينَ ۝

મેં ઝરૂર કાટૂંગા તુમહારે હાથોં ઔર દૂસરી તરફકે પાવોંકો, ઔર ઝરૂર ફાંસી દે દૂંગા તુમ સબકો” (૪૯)

قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ۝ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا

વોહ બોલે “કુછ હરજ નહીં, બેશક હમ અપને રબ હીકી તરફ પલટ કર જાનેવાલે હે (૫૦) બિલાશુબહ હમારી લાલચ હે કિ બખ્શ દે

خَطِينًا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ

હમેં હમારા પરવરદિગાર હમારી ખતાએ, કિ હમને સબસે પહલે માના” (૫૧) ઔર વહી ભેજી હમને મૂસાકી તરફ કિ રાત હી રાત ચલ દો

يَعْبَادِي إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ﴿٥٢﴾ فَأَرْسَلْ فِرْعَوْنَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٣﴾

મેરે બન્દોંકો લે કર, કિ તુમ્હારા પીછા કિયા જાએગા (૫૨) તો ભેજ દિયા ફિરઓનને સારે શહરોંમેં એ'લાન કરનેવાલોંકો (૫૩)

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَايِطُونَ ﴿٥٥﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ

કિ યહ લોગ મામૂલી અકલિયત હેં (૫૪) ઓર બિલાશુબહ હમ સબ ઉનસે જલતે હેં (૫૫) ઓર બેશક હમ સબ

حَذِرُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ

તૈયારીકો હોશિયાર હેં (૫૬) યુનાન્હે નિકાલ દિયા હમને ઉન્હેં બાગોં ઓર યશ્મોં (૫૭) ઓર ખજાનોં ઓર અચ્છે અચ્છે ઘર

كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٥٩﴾ فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦٠﴾

સે (૫૮) યહી હુવા, ઓર ઉનકી જગહ વારિષ કર દિયા હમને બની ઈસ્રાઈલકો (૫૯) હાં, તો ફિરઓનવાલોને પીછા કિયા ઉનકા દિન નિકલતે (૬૦)

فَلَمَّا تَرَأَّى الْجَمْعُ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَنَدْرَكُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ

યુનાન્હે જબ નઝર આને લગીં દોનોં તરફ કી જમાઅતેં, બોલે મૂસાકે સાથી કિ “હમ ઝરૂર ધર લિયે ગએ” (૬૧) જવાબ દિયા,

كَلَّا إِنَّ فَعْيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ

“હરગિઝ નહીં, બિલાશુબહ મેરે સાથ મેરા રબ હે, અભી વોહ મુઝે રાહ દેગા” (૬૨) તો વહી ભેજી હમને મૂસાકી તરફ, કિ મારો અપને

بَعْصَاكَ الْبَحْرُ فَأَنْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾ وَازْلَفْنَا

અસાસે દરિયાકો. તો વોહ ફટ ગયા, ઓર હો ગએ દોનોં સમત, જેસે બડા પહાડ (૬૩) ઓર કરીબ કર દિયા હમ

ثُمَّ الْآخَرِينَ ﴿٦٤﴾ وَاجْمَعْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ تَعَا أَجْمَعِينَ ﴿٦٥﴾ ثُمَّ آعَرَفْنَا

ને વહાં દૂસરી જમાઅતકો (૬૪) ઓર બયા લિયા હમને મૂસા ઓર ઉનકે સબ સાથિયોંકો (૬૫) ફિર ડિબો દિયા હમને

الْآخَرِينَ ﴿٦٦﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾ وَإِن

દૂસરી જમાઅત વાલોંકો (૬૬) બેશક ઉસમેં યકીનન નિશાની હે, ઓર ઉનકે બોહતેરે માનનેવાલે ન થે (૬૭) ઓર બેશક

رَبِّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٨﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾ إِذْ قَالَ

તુમ્હારા પરવરદિગાર ઝરૂર ઈઝ્ઝતવાલા રહમવાલા હે (૬૮) ઓર પઢ સુનાઓ ઉન્હેં ઈબ્રાહીમકી ખબર.. (૬૯).. જબકિ વોહ બોલે

لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظِلُ مِنْهَا

“અપને બાબા ઓર ઉસકી કૌમકો, કિ કિસકો પૂજતે હો ?” (૭૦) સબ બોલે કિ હમ બુતોંકો પૂજતે હેં, યુનાન્હે ઉનકે લિયે

عُكْفَيْنِ ﴿٧١﴾ قَالَ هَلْ يَسْعَوْنَكُمْ إِذْ تَدْعُوْنَ ﴿٧٢﴾ أَوْ يَنْفَعُكُمْ أَوْ

આસન જમાએ રહતે હેં” (૭૧) કહા, કિ “કયા વોહ તુમ્હારી સુનતે હેં જબ માંગતે હો (૭૨) યા બનાતે હેં તુમ્હારા, યા

فَقَالَ

أَجْعُونَ ۖ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ۚ تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِي

લશ્કર સારા (૯૫) બોલે, ઓર વોહ ઉસીમેં લડઝગડ રહે હેં (૯૬) કિ ખુદાકી કસમ હમ યકીનન

صَلِّ مُبَيِّنٌ ۚ اِذْ نُسَوِّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ وَمَا آضَلْنَا اِلَّا

ખુલી ગુમરાહીમેં થે (૯૭) કિ હમ તુમહારી બરાબરી કરતે થે રબ્બુલ આલમીનસે (૯૮) ઓર નહીં બેરાહ કિયા થા હમેં મગર

الْمُجْرِمُونَ ۚ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ۚ وَلَا صِدِّيقٍ حَسْبِيَ ۚ فَاَلَوْ

મુજરિમોંને (૯૯) તો નહીં હે હમારા કોઈ સિફારશી (૧૦૦) ઓર ન ગમખ્વાર દોસ્ત (૧૦૧) તો કાશ

اَنْ لَّنَا كَرَّةٌ فَتَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ اِنْ فِيْ ذٰلِكَ لَآيَةٌ ۖ وَمَا

હમેં દોબારા જાના હો, તો હો જાઓ હમ મુસલ્માન (૧૦૨) બેશક ઉસમેં ઝરૂર નિશાની હે. ઓર ન થે

كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ۚ وَاِنْ رَبِّكَ لَهٗوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ۚ كَذَّبَتْ

ઉનકે બોહતેરે માનનેવાલે (૧૦૩) ઓર બિલાશુબહ તુમહારા પરવરદિગાર હી ઈઝ્ઝતવાલા રહમવાલા હે (૧૦૪) જુટલા દિયા

قَوْمٌ لَّوِيْهُ اِلٰهٍ سَلِيْنٌ ۚ اِذْ قَالَ لَهُمْ اٰخُوهُمْ نُوْحٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ۚ اِنِّيْ

કોમે નૂહને સબ રસૂલોંકો (૧૦૫) જબકિ કહા ઉન્હેં ઉનકી કોમકે નૂહને, કિ ક્યા તુમ નહીં ડરતે (૧૦૬) બિલાશુબહ

لَكُمْ رَسُوْلٌ اٰمِيْنٌ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوْنَ ۚ وَمَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ

મેં તુમહારે લિયે રસૂલ હૂં અમાનતદાર (૧૦૭) તો ડરો અલ્લાહકો ઓર હુકમ માનો મેરા (૧૦૮) ઓર મેં નહીં માંગતા તુમસે ઉસ પર કોઈ

مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيْ اِلَّا عَلَى رَّبِّ الْعَالَمِيْنَ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوْنَ ۚ

ઉજરત, નહીં હે મેરી ઉજરત મગર રબ્બુલ આલમીન પર (૧૦૯) તો ડરો અલ્લાહકો ઓર મેરા કહા માનો (૧૧૦)

قَالُوا اَنْتُمْ مِنْ لَّدُنْكَ وَاَتَّبَعَكَ الْاَرْدُّ لَوْنٌ ۚ قَالَ وَمَا عَلِمِيْ بِمَا كَانُوا

સબ બોલે, કિ “ક્યા હમ તુમ્હેં માનેં, હાલાંકિ પેરવી કી તુમહારી અછૂતોંને” (૧૧૧) જવાબ દિયા, કિ “મુઝે ક્યા બહધ, કિ વોહ ક્યા

يَعْمَلُوْنَ ۚ اِنْ حَسَابُهُمْ اِلَّا عَلَى رَبِّيْ لَوْ تَشْعُرُوْنَ ۚ وَمَا اَنَا بِطَارِدٍ

કરતે રહતે થે (૧૧૨) ઉનકા હિસાબ નહીં, મગર મેરે પરવરદિગાર પર, કાશ તમીઝસે કામલો (૧૧૩) ઓર નહીં હૂં મેં નિકાલ

الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبَيِّنٌ ۚ قَالُوا لَيْنَ لَّمْ تَنْتَهِ يَنْوُرْ

દેનેવાલા મુસલ્માનોંકો (૧૧૪) મેં ખુલા ખુલા ડર સુનાનેવાલા હી હૂં” (૧૧૫) સબ બોલે “અગર તુમ બાઝ ન આએ ઐ નૂહ,

لَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْمَرْجُوْمِيْنَ ۚ قَالَ رَبِّ اِنَّ قَوْمِيْ كَذَّبُوْنِ ۚ فَاقْتَرَعْ

તો ઝરૂર પથરાવ કિયે જાઓગે” (૧૧૬) દુઆ કી, કિ “પરવરદિગારા બેશક મેરી કોમને જુટલા દિયા મુઝે (૧૧૭) તો ફેસલા ફરમા

بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝۱۱۸ فَابْتِئِانُ

ہے میرے اور ان کے درمیان پورا پورا، اور بچا لے مجھے، اور جو میرے ساتھ ہیں مسلمان” (۱۱۸) تو بچا لیا ہم

وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَكِ السَّحُونِ ۝۱۱۹ ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَقِيَّةِ ۝۱۲۰

نے انہیں، اور جو اس کے ساتھ تھے ہماری کشتی میں (۱۱۹) پھر انہیں دیا ہم نے اس کے باہر باقی لوگوں کو (۱۲۰) بے شک

فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝۱۲۱ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ

اس میں جڑ نیشانی ہے، اور نہ ہی ان کے بڑے سے ماننے والے (۱۲۱) اور بے شک تیرا پروردگار ہی عزت والا

الرَّحِيمُ ۝۱۲۲ كَذَّبَتْ عَادٌ الْمُرْسَلِينَ ۝۱۲۳ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ آلَا

رحیم والا ہے (۱۲۲) جڑوا دیا آدھنے سب ہی رسالوں کو (۱۲۳) جب کہ کھا انہیں ان کی کڑی دھن، کہ کیا

تَتَّقُونَ ۝۱۲۴ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝۱۲۵ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝۱۲۶ وَمَا

تو لوگ نہ ڈرو (۱۲۴) بیلوا شوبھ میں تیرے لیے رسول امانتدار (۱۲۵) تو ڈرو اٹھلاؤ اور میرا کھا مانو (۱۲۶) اور میں

أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۱۲۷ أَتَبْنُونَ

نہی یاہتا تو میں اس پر کوئی عجزت، نہی ہے میری عجزت مگر ربوبی آلہ میں پر (۱۲۷) کیا تو رہتے ہو

بِكُلِّ رِيٍّ آيَةً تَعْبَثُونَ ۝۱۲۸ وَتَمْنُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ۝۱۲۹

ہر دلیہ پر ایک بولیاہی نیشانی، کہ بھڑکی ہرتو (۱۲۸) اور بناتے ہو مژبوت مژبوت دھڑ، کہ تو اس میں ہمشا ہی رہو (۱۲۹)

وَإِذْ أَبَطْشْتُمْ بِطْشْتُمْ جَبَّارِينَ ۝۱۳۰ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝۱۳۱ وَاتَّقُوا

اور جب کسکی پکڑا تو میں تو بھڑکی تہڑ پکڑا (۱۳۰) تو ڈرو اٹھلاؤ اور کھا مانو میرا (۱۳۱) اور ڈرو

الَّذِي أَمَّاكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ۝۱۳۲ أَمَّاكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ۝۱۳۳ وَجَدْتِ

اسے جس نے مہد ہرماہ تیرا اس سے، جو تو جانے ہو (۱۳۲) مہد ہرماہ تیرا یوہا سے اور اوہا سے (۱۳۳) اور باہوں

وَعُيُونَ ۝۱۳۴ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝۱۳۵ قَالُوا سَوَاءٌ

اور عہوں سے (۱۳۴) بے شک میں ڈر رہا ہوں تو پر ہڑ دین کے آجاہ کو (۱۳۵) سب بولے، “ہکساں ہے

عَلَيْنَا أَوْعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَعَّظِينَ ۝۱۳۶ إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ

ہمارے لیے کہ نہیہت تو میں کی یا نہ کی (۱۳۶) نہی ہے یہ، مگر آجاہ کی

الْأَوَّلِينَ ۝۱۳۷ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ۝۱۳۸ فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكَنَاهُمْ ۝۱۳۹

ہال (۱۳۷) اور ہم نے آجاہ نہ دیا آجہا۔ (۱۳۸) تو ان لوگوں نے جڑوا دیا انہیں، یوناہ ہرماہ کر دیا ہم نے انہیں۔ بے شک

ذَلِكَ لَايَةُ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ

ઉસમેં ઝરૂર નિશાની હે, ઔર ઉનકે બોહતેરે માનનેવાલે ન થે (૧૩૮) ઔર બેશક તુમહારા પરવરદિગાર ઝરૂર ગલ્બેવાલા

الرَّحِيمُ ۝ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ

રહમવાલા હે (૧૪૦) ઝુટલા દિયા ધમૂદને સબ રસૂલોંકો (૧૪૧) જબ કિ કહા ઉન્હેં ઉનકી કોમકે સાલેહને, કિ

أَلَا تَتَّقُونَ ۝ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

કયા તુમ નહીં ડરોગે (૧૪૨) બેશક મેં તુમહારે લિયે રસૂલ અમાનતદાર હૂં (૧૪૩) તો ડરો અલ્લાહકો ઔર કહા માનો મેરા (૧૪૪)

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

ઔર નહીં માંગતા મેં તુમસે ઉસ પર કોઈ ઉજરત. નહીં હે ઉજરત મેરી, મગર રબ્બુલ આલમીન પર (૧૪૫)

اتَّبِعُونِ فِي مَا هُمْ بِإِيمَانٍ ۝ فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ۝ وَرُوعٍ ۝

કયા છોડ દિયે જાઓગે તુમ ? જો કુછ યહાં હે અમ્નો અમાનમેં (૧૪૬) બાગોંમેં ઔર ચશ્મોંમેં (૧૪૭) ઔર ખેતોંમેં ઔર

تُحُلٍ طَلَعُهَا هَضِيمٌ ۝ وَتُحْتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِيدِينَ ۝

ખજૂરોંમેં, જિનકે ખોશે નર્મ નાઝુક પુખ્તા હેં (૧૪૮) ઔર તરાશ લેતે હો પહાડોંસે ઘરોંકો ઇતરાતે હૂએ (૧૪૯)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ۝ الَّذِينَ

તો ડરો અલ્લાહકો ઔર કહા માનો મેરા (૧૫૦) ઔર ન માનો ફૂઝૂલ ખર્ચોંકા હુકમ (૧૫૧) જો

يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ۝ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ

ફસાદ મચાએ ઝમીનમેં, ઔર દુરુસ્ત ન કરેં (૧૫૨) સબ બોલે, કિ “તુમ બસ

السَّحَرِينَ ۝ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا ۝ فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ

જાદૂ કિયે હૂએ હો (૧૫૩) તુમ હમારી હી તરહ બશર હો. લાઓ તો કોઈ નિશાની અગર

الصَّادِقِينَ ۝ قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ۝

સચ્ચે હો” (૧૫૪) જવાબ દિયા, કિ “યહ ગોંટની હે, એક દિન ઉસકા પીના હે ઔર એક મુકરર દિન તુમહારે પીનેકા હે (૧૫૫)

وَلَا تَسْؤُهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ فَعَقَرُوهَا

ઔર મત છૂના ઉસકો બુરાઈસે, કિ પકડે તુમહેં બડે દિનકા અઝાબ” (૧૫૬) યુનાન્ચે કોંચેં કાટ દી ઉસકી,

فَأَصْبَحُوا نَادِمِينَ ۝ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۝ وَ

તો સુબહકી ઉન્હોંને પછતાતે (૧૫૭) કિ પકડ લિયા ઉન્હેં અઝાબને. બેશક ઉસમેં ઝરૂર નિશાની હે. ઔર

۱۲

مَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۖ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهَوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ كَذَّبَتْ

ઉનકે બોહતેરે મુસલમાન ન થે (૧૫૮) ઓર બેશક તુમહારા પરવરદિગાર ઝરૂર હી ઈઝઝતવાલા રહમવાલા હે (૧૫૯) જૂટલા દિયા

قَوْمُ لُوطٍ ۖ الْمُرْسَلِينَ ۚ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ۚ إِنِّي

લૂતકી કોમને સબ રસૂલોંકો (૧૬૦) જબ કિ કહા ઉન્હેં ઉનકી કોમકે લૂતને, કિ કયા બોહસે કામ ન લોગે (૧૬૧) બેશક

لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۚ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ

મૈં તુમહારે લિયે અલ્લાહકા બેજા હુવા અમાનતદાર હૂં (૧૬૨) તો ડરો અલ્લાહકો ઓર કહા માનો મેરા (૧૬૩) ઓર મૈં નહીં ચાહતા તુમસે ઉસ પર

أَجْرٍ إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ

કોઈ ઉજરત, મેરી ઉજરત બસ અલ્લાહ રબ્બુલ આલમીન પર હે (૧૬૪) કયા બદકારી કરતે હો મદદસે સારે

الْعَالَمِينَ ۚ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ

જહાનમૈં (૧૬૫) ઓર છોડ બેઠે હો વોહ જો પેદા ફરમાયા તુમહારે લિયે, તુમહારે પરવરદિગારને તુમહારી બીબિયાં, અલ્લિ તુમ લોગ હદ

قَوْمٌ عَدُونَ ۚ قَالُوا لَيْنَ لَمْ تَنْتَهُ يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ۚ

સે બઠ ગએ હો (૧૬૬) સબ બોલે, કિ “અગર તુમ બાઝ ન આએ ઐ લૂત, તો ઝરૂર નિકાલ દિયે જાઓગે” (૧૬૭)

قَالَ إِنِّي لَعَلَّكُمْ مِنَ الْفَالِينَ ۚ رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ۚ

જવાબ દિયા, કિ “બેશક મૈં તુમહારે કરતૂતસે બેઝાર હૂં (૧૬૮) પરવરદિગારા બચાએ રબ મુઝકો ઓર મેરે અહલકો ઉનકે કરતૂતોસે” (૧૬૯)

فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ۚ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَدِيرِينَ ۚ ثُمَّ دَمَرْنَا

તો બચા લિયા હમને ઉન્હેં ઓર ઉનકે સબ યગાનોંકો (૧૭૦) મગર એક બૂઠી ઓરત પિછડ જાનેવાલોંસે (૧૭૧) ફિર બરબાદ કર દિયા હમને

الْآخَرِينَ ۚ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ۚ إِنَّ

ઓરોંકો (૧૭૨) ઓર બરસાયા હમને ઉન પર એક બરસાવ, તો કેસી બુરી હૂઈ ડરાએ જાનેવાલોંકી બારિશ (૧૭૩) બેશક

فِي ذَٰلِكَ لَآيَةٌ ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۚ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهَوَ الْعَزِيزُ

ઈસમૈં ઝરૂર નિશાની હે. ઓર ન થે ઉનકે બોહતેરે માનનેવાલે (૧૭૪) ઓર બેશક તુમહારા પરવરદિગાર ઝરૂર વોહી

الرَّحِيمُ ۚ كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ۚ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ

ઈઝઝતવાલા રહમવાલા હે (૧૭૫) જૂટલાયા ઝાડીવાલોંને સારે રસૂલોંકો (૧૭૬) જબકિ કહા ઉનસે શુઅેબને

أَلَا تَتَّقُونَ ۚ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۚ وَ

કિ કયા ડરોગે નહીં (૧૭૭) બેશક મૈં તુમહારે લિયે અમાનતવાલા રસૂલ હૂં (૧૭૮) તો ડરા કરો અલ્લાહકો ઓર કહા માના કરો મેરા (૧૭૯) ઓર

۱۳

عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ۖ فَقَرَأَ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ۝

ઉસકો કિસી ગૈરે અરબી પર (૧૮૮) ફિર વોહ પઢતા ઉસે ઉન પર, યહ લોગ ન માનતે (૧૮૮)

كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۖ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوْا

ઈસી તરહ પિરો દિયા હે હમને જુટલાનેકો મુજરિમોકે દિલોંમેં (૨૦૦) વોહ ન માનેંગે ઉસે, યહાં તક કિ

الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ۖ فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۖ فَيَقُولُوا

દેખ લેં દુખવાલા અઝાબ (૨૦૧) તો વોહ આહી જાએગા ઉન પર અચાનક, ઔર વોહ બેખબર હોંગે (૨૦૨) તો ચિલ્લાએંગે

هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ۖ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ۖ أَفَرَأَيْتَ إِنْ

“કિ ક્યા હમેં મોહલત મિલેગી?” (૨૦૩) તો ક્યા હમારે અઝાબકી જલ્દી મયા રહે હેં (૨૦૪) તુમ્હી દેખો કિ અગર મોહલત

مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ۖ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ۖ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ

દી હમને ઉન્હેં ચન્દ સાલકી (૨૦૫) ફિર આ ગયા ઉનકે પાસ જિસસે ડરાએ ગએ હેં (૨૦૬) તો ક્યા કામ દેગા ઉન્હેં

مَا كَانُوا يُسْتَعْوُونَ ۖ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْنٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ ۖ

જો રહને સહને દિયે ગએ (૨૦૭) ઔર નહીં બરબાદ ફરમાયા હમને કિસી આબાદીકો, મગર ઉસકે લિયે ડરાનેવાલે હૂએ (૨૦૮)

ذِكْرِي ۖ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ۖ وَمَا تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ۖ وَمَا يَنْبَغِي

યાદ દહાનીકો.. ઔર હમ નહીં અંધેરવાલે (૨૦૯) ઔર નહીં ઉતાર લાએ ઉસકો શૈતાન (૨૧૦) ઔર ન વોહ ઈસ

لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ۖ إِنَّمَا عَنْ السَّمْعِ لَمَعَرٌ وَلَوْنٌ ۖ فَلَا تَدْعُ

લાઈક હેં, ઔર ન વોહ કર સકેં (૨૧૧) બિલાશુબહ વોહ સુનનેસે હટા દિયે ગએ હેં (૨૧૨) તો ન દુહાઈ દો

مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونُ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ ۖ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ

અલ્લાહકે સાથ કિસી દૂસરે મા'બૂદકી, કિ અઝાબ દિયે જાઓ (૨૧૩) ઔર ડર સુનાઓ અપને કરીબી

الْأَقْرَبِينَ ۖ وَاخْفُضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ

રિશ્તેદારોકો (૨૧૪) ઔર જુકાદો અપને બાઝૂકો ઉનકે લિયે, જો તુમ્હારે પીછે પીછે ચલેં મુસલમાન (૨૧૫)

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ۖ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَرْشِ

અબ અગર તુમ્હારી નાફરમાની ઉન્હોંને કી, તો કેહદો કિ બિલાશુબહ મેં બેઝાર હૂં તુમ્હારે કરતૂતસે (૨૧૬) ઔર ભરોસા રખો ઈઝ્જતવાલે

الرَّحِيمِ ۖ الَّذِي يَرِيكَ حِينَ تَقُومُ ۖ وَتَقَلُّبِكَ فِي الشُّجُرِ

રહમવાલે પર (૨૧૭) જો નિગરાની ફરમાતા હેં તુમ્હારી જબ ખડે હોતે હો (૨૧૮) ઔર તુમ્હારી ઉલટ ફેરકો નમાઝિયોંમેં (૨૧૯)

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۚ هَلْ أُتْبِعُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنْزَلُ الشَّيَاطِينُ ۚ

بेशک वोہی سوننےوالا اُسننےوالا ہے (۲۲۰) کیا میں تمہیں بتاؤں کہ کس پر اُترتے ہیں شیطان (۲۲۱)

تَنْزَلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ ۚ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَآكُثْرُهُمْ كَذِبُونَ ۚ

اُترتے ہیں ہر اُکھیرا پر دھال گونڈگار پر (۲۲۲) سنی سناٹ کھ ڈالتے ہیں، اور انمیں جھوٹا تر جڑے ہیں (۲۲۳)

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ۚ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ۚ

اور شاعر لوگوں کی پیروی گومراہ لوگ کرتے ہیں (۲۲۴) کیا تم نے نہ دیکھا کہ وہ ہر وادی میں گمراہ کرتے ہیں (۲۲۵)

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ۚ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

اور کہتے ہیں وہ جو نہیں کرتے، (۲۲۶) مگر جو ایمان لائے اور نیک کام کیے،

وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا ۚ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا ۚ وَسَيَعْلَمُ

اور یاد کیا اللہ کثرت سے، اور بڑھایا دیا با'د اُسکے کہ سنا لے گا۔ اور جلد ہی جان

الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ۚ

وہی جنہوں نے سنا یا ہے، کہ کس کر وٹ پلٹا جاتے ہیں (۲۲۷)

سُورَةُ النَّمْلِ ۚ سَمِعَ اللَّهُ الرَّحْمَنُ ۚ

سورہ النمل مکیثیا

نام سے اُسننے والے بڑا مہربان بڑھنے والا

آیات ۷۲-۷۸

طَسَّ بِكَ آيَةُ الْفُرْقَانِ ۚ وَكِتَابٍ مُبِينٍ ۚ هُدًى وَبُشْرَىٰ

تا-سین.. یہ ہے آیتوں کی کھانسی، اور روشن کتاب کی (۱) دیکھات اور خوشخبری

لِلْمُؤْمِنِينَ ۚ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ

مومن جاننے والوں کے لیے (۲) جو پابندی کریں نماز کی، اور دے چکا، اور وہ

بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّاتٌ أَلَمْ

آخرت میں یقین رکھتے ہوں (۳) بے شک جو نہ مانیں آخرت کی، تو اچھا لگنے دیا اُسنے ان کی نیگاؤں میں

أَعْمَالُهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ ۚ وَ

ان کے کرتوتوں کی، تو وہ مہوش ہیں (۴) وہی ہیں جن کے لیے برا عذاب ہے، اور

هُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْآخَسَرُونَ ۚ وَإِنَّكَ لَتَلْقَىٰ الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ

وہی ہیں آخرت میں اُسننے والے (۵) اور بے شک تم سنا لے جاتے ہو کورآن کی،

الذِّينُ

حَكِيمٍ عَلَيْهِ ۝ اِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِهَلِهِ اِنِّیْ اَنْتُ نَارًا سَاطِئَةً

હિકમતવાલે ઈલ્મવાલેકી તરફસે (૬) જબ કહા થા મૂસાને અપની અહલિયાકી ખાતિર, કિ મુઝે દિખ પડી હે આગ. બહોત જલ્દ તુમ્હારે

مِّنْهَا يَخْبَرُ اَوْ اَتَيْكُمْ بِشَهَابٍ مِّنْ سَمَانٍ فَتَأْتِيهِمْ فُلُكٌ مِّنْ سَمَانٍ

પાસ ઉસકી ખબર લાતા હું, યા લે આઊંગા તુમ્હારે લિયે ચમકતી ચિંગારી, કિ તુમ તાપ લો (૭) યુનાંચે જબ આએ ઉસ

نُودِي اَنِّيْ بُورِكٌ مِّنْ فِی النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ

આગકે પાસ, તો પુકારા ગયા, કિ “મુબારક હું, જો ઉસ રૌશનીમં હું, ઓર જો ઉસકે ગિર્દા ગિર્દા હું, ઓર પાકી હે અલ્લાહકી, સારે

الْعٰلَمِیْنَ ۝ یٰمُوسٰی اِنَّهٗ اَنَا اللّٰهُ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ۝ وَاَلْقِ عَصَاكَ

જહાનકા પાલનેવાલા.” (૮) એ મૂસા બેશક વાકેઆ યહી હે કિ મેં હી અલ્લાહ હું, ઈજ્જતવાલા હિકમતવાલા (૯) ઓર ડાલ દો અપના અસા.

فَلَمَّا رَاَهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يٰمُوسٰی لَا

ફિર જબ દેખા ઉસે કિ રેંગતા હે, ગોયા કિ વોહ સાંપ હે, તો હટ ગએ મુંહ ફેર કર ઓર મુડ કર ન દેખા. એ મૂસા ડરો

تَخَفْتُ اِنِّیْ لَا یَخَافُ لَدَی الْمُرْسَلِ ۝ اِلَّا مَن ظَلَمَ ثُمَّ يَدَّبَّرُ

નહી.. બેશક મેં હું કિ નહીં ડરતે મેરે હોતે, રસૂલ લોગ (૧૦) મગર જિસને ઝુલ્મ કિયા, ફિર અગર નેકીકા બદલા

حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَاِنِّیْ عَفُوٌّ رَّحِیْمٌ ۝ وَاَدْخَلَ يَدَكَ فِی جَبِّكَ

દિયા બુરાઈકે બા’દ, તો બેશક મેં બખ્શનેવાલા રહમ ફરમાનેવાલા હું (૧૧) ઓર ડાલો અપના હાથ અપને ગિરેબાનમં,

تَخْرُجُ بَیْضًا مِّنْ غَیْرِ سُوءٍ فِی تِسْعِ اَیَّٰتِ اِلٰی فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهٖ

નિકલેગા સફેદ રૌશન, બગેર કિસી એબકે.. યહ નો મો’જિઝાતમેંસે હે ફિરઓન ઓર ઉસકી કોમકી તરફ.

اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فَسِیْقِیْنَ ۝ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ اٰیٰتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوْا هٰذَا

કિ બિલાશુબહ વોહ નાફરમાન લોગ થે (૧૨) ફિર જબ આ ગઈ હમારી નિશાનિયાં ઉનકે પાસ આંખે ખોલ દેનેવાલી, તો સબ બોલે,

سَحَرٌ مِّمِّیْنِ ۝ وَجَحْدُ وَاِیَّهَا وَاسْتِیْقَنْتَهَا اَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا

“કિ યહ ખુલા જાદૂ હે” (૧૩) ઓર ઉનકા ઈન્કાર કર દિયા, ઓર યકીન રખતે થે ઉનકે દિલ ઝુલ્મવ ગુરરસે.

فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِیْنَ ۝ وَلَقَدْ اَتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَیْمٰنَ

તો દેખ લો કિ કેસા અન્જામ હુવા ફસાદિયોંકા (૧૪) ઓર બેશક હમને દિયા થા દાવૂદ વ સુલેમાનકો

عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ فَضَّلَنَا عَلٰی كَثِیْرٍ مِّنْ عِبَادِهٖ

ઈલ્મ. ઓર દોનોંને ખુલા દિયા કિ સારી હમ્દ અલ્લાહકી, જિસને બડાઈ દી હમં, બોહતેરે અપને માનનેવાલે

الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَوَرِثَ سُلَيْمَنُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا

બન્દોં પર” (૧૫) ઓર ગદી પાઈ સુલૈમાન હીને દાવૂદકી, ઓર શાહી ખુલ્લા દિયા, કિ એ લોગો હમ સિખલાએ

مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَأَوْتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْبَیِّنُ ۝

ગએ હેં પરિન્દકી બોલી, ઓર હમેં હર ચીઝસે કુછ અતા ફરમા દિયા ગયા હે. બેશક યહ ખુલા હુવા ફઝલ હે” (૧૬)

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ۝

ઓર ઈક્કા કિયે ગએ સુલૈમાનકી ખાતિર ઉનકે લશ્કર, જિન્ન ઓર ઇન્સાન વ પરિન્દ, તો રોકે જાતે થે બઢ જાનેસે (૧૭)

حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتُمْ لَهُمَا إِنَّا لَنَجِدُهُمَا تَحْلُوا

યહાં તક કિ આએ ચ્યૂંટીકી વાદી પર. બોલી એક ચ્યૂંટી, કિ એ ચ્યૂંટિયો ! ઘુસ જાઓ અપને

فَسِكْرَتُكُمْ لَا يُحِطُّ بِكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝

અપને સૂરાખમેં, કિ કુચલ ન ડાલેં તુમહેં સુલૈમાન ઓર ઉનકા સારા લશ્કર, અન્જાનીમેં” (૧૮)

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ

તો મુસ્કરા દિયે સુલૈમાન હંસતે હૂએ ઉસકી બાતસે, ઓર દુઆકી, કિ “પરવરદિગારા મુઝે તોફીક દે કિ શુક અદા કરતા રહૂં તેરી

الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ

ને’મતકા, જો ઇન્આમ ફરમાયા તૂને મુઝ પર ઓર મેરે માં-બાપ પર, ઓર યહ કિ કરતા રહૂં લિયાકતકે કામ, કિ તૂ રાઝી રહે ઉસ

وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ۝

સે, ઓર દાખિલ રખ મુઝકો અપની રહમતસે અપને અહલિયત રખનેવાલે બન્દોંમેં” (૧૯) ઓર દેખભાલકી પરિન્દોંકી, તો

فَقَالَ مَالِي لَا أَرَىٰ الْهُدَاهُ أَمْ كَانُ مِنَ الْغَائِبِينَ ۝

બોલે, કિ કયા બાત હે કિ મેં નહીં દેખ રહા હૂં હુદહુદકી, યા વોહી ગૈરહાઝિર હે (૨૦) જરૂર ઉસે સખ્ત

عَدَابًا شَدِيدًا أَوَّلًا أَذْبَحْتُهُ أَوْ لِيَأْتِنِي بِسُلْطَنٍ مُّبِينٍ ۝

સઝા દૂંગા, યા ઝબ્હ હી કર ડાલૂંગા, યા વોહ લે આએ મેરે સામને કોઈ રૌશન વજહ (૨૧)

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطُّ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ

યુના-એ આ ગયા વોહ ઝરા દેરમેં, ફિર અઝકી, કિ “મેં ને દેખ લિયા જિસકો આપને નહીં દેખા, ઓર મેં લાયા હૂં શહરે

سَبَأَ بَنِي يَاقِينَ ۝

સબાસે યકીની ઇતિલાઅ (૨૨) મેં ને પાયા એક ઓરતકો જો ઉન પર બાદશાહી કરતી હે, ઓર દી ગઈ હે હર ચીઝ

كُلِّ شَيْءٍ ۖ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾ وَجَدْنَاهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ

से कुछ न कुछ, और उसका तप्त ञडा है (२३) और मैं ने उसे पाया और उसकी कौमको, कि सज्जा करते हैं

لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ

સૂરજકા બ મુકાબલા અલ્લાહકે, ઔર ભલા લગા દિયા ઉનકી નિગાહોંમેં શૈતાનને ઉનકે કરતૂતોંકો, તો રોક

عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٣٣﴾ إِلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي

દિયા ઉઠે રાહસે, તો વોહ રાહ નહીં પાતે” (૨૪) ક્યૂં નહીં સજદા કરતે અલ્લાહકા ? જો

يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا

નિકાલે છુપી ચીજોંકો આસ્માનોં ઔર ઝમીનમેં, ઔર જાને જો તુમ છુપાઓ ઔર જો

تُعَلِّمُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ قَالَ

ઝાહિર કરો (૨૫) અલ્લાહ, નહીં હૈ કોઈ મા'બૂદ, મગર વોહી અર્શે અઝીમકા રબ હૈ (૨૬) ફૈસલા ક્રિયા, ક્રિ

سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَذَّابِينَ ﴿٧٤﴾ اذْهَبْ بِكِتَابِي

“બહોત જલ્દ હમ દેખ લેતે હૈં કિ તૂ સચ બોલા, યા ઝૂટા હૈ (૨૭) મેરા યહ ફરમાન લે કર જા

هَذَا فَالِقَةُ الْيَمِّ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ^{٧٨} قَالَتْ

और उनकी तरफ़ डाल दे, फिर उनसे उट कर देख , कि क्या जवाबमें करते हैं” (२८) मलिकाये सभा बोली,

يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِنَّهُ لَأَقْبَىٰ كَرِيْمٍ ۖ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمٍ وَ

“કિં એ દરબારકે સરદારો ! મેરે પાસ એક મોઝજૂઝઝ તહરીર ડાલી ગઈ હૈ (૨૯) ઓર યહ સુલૈમાનકી તરફસે હૈ, ઓર

إِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ لَا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأُتُوْنِي مُسْلِمِينَ ۝

ઈસકા મઝમૂન છે, કે “બિસ્મિલ્લાહિર્રહમાનિર્રહીમ (૩૦) યહ કિ મુઝ પર ન બઢે, ઔર મેરે પાસ હાઝિર હો નિયાઝમન્દ હો કર” (૩૧)

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا أَفْتُونِ فِيْ أَمْرِىْ مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا

બોલી ઐ ચૌધરિયો ! “બતાઓ મુઝે મેરે ઈસ મુઆમલેમેં, મૈને કિસી મુઆમલેકા કત્ઈ ફૈસલા નહીં કિયા, યહાં

حَتَّى تَشْهَدُون ۝۳۲ قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةً وَأَوْلُوا بِأَيِّ شَيْءٍ

તક કિ તુમ લોગ હાઝિર હો” (૩૨) સખ બોલે, કિ “હમ ઝોરવાલે ઔર સખ્ત જંગજૂ હેં.

وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتِ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا

और कैसेला तुम्हारे सपुर्द है, तो तुम्हें ईज्जियार है जो हुक्म दे दो” (उउ) बोली, कि “बादशाह लोग जब

دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَاجَ أَهْلِهَا آذِلَّةً ۖ وَكَذَلِكَ

દાખલ હૂએ કિસી આબાદીમેં તો ઉલટ પલટ દિયા ઉસે, ઓર કર ડાલા આબાદીકે ઇજ્જતવાલોંકો ઝલીલ, ઓર યહી કરતે

يَفْعَلُونَ ۖ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنظَرْنَا بِمَا يَرْجِعُ

રહતે હેં” (૩૪) “ઓર મેં તો ભેજ રહી હૂં ઉનકી તરફ એક તોહફા, ફિર દેખતી હૂં, કિ કયા જવાબ લાતે હેં

الرُّسُلُونَ ۖ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أَتَيْدُ وَتَن بِمَالٍ فَمَا

કાસિદ (૩૫) યુનાન્યે જબ આયા કાસિદ સુલેમાન તક, ઉન્હોંને કહા “કિ કયા મેરી મદદ કરતે હો માલસે ? તો જો

اِشْرَجَ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا أَتَيْتُكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ۖ

દે રખા હેં મુઝે અલ્લાહને, વોહ બેહતર હેં ઉસસે જો તુમકો દે દિયા હેં, બલકિ તુમ લોગ તો અપને ઇસ તોહફે પર ઇતરાતે હો (૩૬)

ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنَخْرِجَنَّهُمْ

વાપસ લે જાઓ ઉનકી તરફ, અબ હમ લાએંગે ઉનકે પાસ એસે લશ્કર, કિ મુકાબલા ન કર સકેં વોહ જિનકા, ઓર હમ ઝરૂર નિકાલ દેંગે

مِنْهَا آذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ۖ قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي

ઉન્હેં આબાદીસે ઝલીલ કરકે, કિ વોહ દબે લયે હેં” (૩૭) હુકમ દિયા, કિ “એ મેરે દરબારિયો ! તુમમેં કોન હે જો લે આએ

بِعَرَشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ۖ قَالَ عَفْرَيْتُكَ مِنَ الْجِنِّ

ઉસકા તખ્ત, કબ્લ ઇસકે કિ વોહ ગરદન ડાલે આએ” (૩૭) બોલા એક હેકઝ જિન્ન,

أَنَا أَيْتُكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَّقَامِكَ ۖ وَإِنِّي عَلَيْكَ لَقَوِيٌّ

કિ “મેં ઉસે લે આગિંગા, કબ્લ ઇસકે કિ આપ ઇસ દરબારસે ઉઠે. ઓર બિલાશુબહ મેં ઇસ પર કાબૂ રખનેવાલા

أَمِينٌ ۖ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ

અમાનતદાર હૂં” (૩૮) બોલે વોહ, જિનકે પાસ નવિશતેકા ઇલ્મ થા, કિ “મેં લાગિંગા તુમ્હારે પાસ

قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ ۖ فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقَرًّا أَعْنَدَهُ قَالَ

ઉસે, કબ્લ ઇસકે કિ ઝપકે આપકી નિગાહ. તો જબ દેખા ઉસે કિ રખા હેં સામને, બોલે, કિ

هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي ۖ لِيَبْلُوَنِي ۖ أَشْكُرْ أَمْ أَكْفُرُ ۖ وَمَنْ شَكَرَ

“યહ મેરે પરવરદિગારકા ફઝલ હે.. કિ મુઝે જાંચે કિ શુક્રગુઝાર રહતા હૂં યા નાશુકી કરને લગતા હૂં, ઓર જો

فَأَنشَأْ يَشْكُرْ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رِبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ۖ قَالَ

શુક્રગુઝાર રહા, વોહ શુક્ર કરતા હેં અપને નફઅકો. ઓર જિસને નાશુકી કી, તો બિલાશુબહ મેરા રબ બેપરવાહ કરમવાલા હે” (૪૦) હુકમ દિયા, કિ

تَكْرُوَالِهَآ عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِيْ أَمْ تَكُونُ مِنَ الذِّينِ لَا

“ਉਸਕੀ દેખી સૂરત બદલ દો, ઉસકે તખ્તકી, દેખેં કિ પહચાનતી હે યા અન્જાન

يَهْتَدُونَ ﴿٧١﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ

રહતી હે” (૪૧) ચુનાન્હે જબ વોહ આઈ, પૂછા ગયા, કિ “કયા એસા હી તેરા તખ્ત હે ? બોલી ગોયા યહ વોહી હે.

وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾ وَصَدَّاهَا مَا كَانَتْ

ઔર હમેં આપકા ઈલ્મ પહલે હી હો ચુકા, ઔર હમ નિયાઝ મન્દ હો ચુકે (૪૨) ઔર રોક રખા થા ઉસકો જિસે પૂજા કરતી થી

تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٧٣﴾ قِيلَ لَهَا

અલ્લાહકે મુકાબલેમેં. બેશક વોહ કાફિર કૌમસે થી (૪૩) ઉસે કહા ગયા,

ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا

“કિ સહનમેં આઓ,” તો જબ ઉસને વોહ સહન દેખા, તો ખયાલ કિયા ઉસે ગહરા પાની, ઔર કપડા ઉઠાયા અપની દોનોં પિંડલિયોંસે.

قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَہ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ

સુલેમાન બોલે “કિ યહ સહન હે શીશા જડા હુવા”.. વોહ બોલી “પરવરદિગારા મેં ને અંધેર કર રખા થા

۳
۱۸

نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ

અપને હકમેં, ઔર મેંને ગરદન ઝુકા દી, સુલેમાનકે સાથ અલ્લાહ રબ્બુલ આલમીનકે લિયે (૪૪) ઔર બેશક

أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ طَالِثًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ

ભેજા હમને ધમૂદકી તરફ ઉનકી બિરાદરીકે સાલેહકો, કિ લોગો ખુદાકો પૂજો, તો ઉસ વક્ત વોહ

فَرِيقَيْنِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٧٥﴾ قَالَ يَقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ

દો ફિર્કે હો ગએ ઝગડા કરતે (૪૫) ઉન્હોંને કહા, કિ “એ મેરી કૌમ, કયું જલ્દી મચાતે હો બુરાઈકી

قَبْلِ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٧٦﴾ قَالُوا

ભલાઈસે પહલે, કયું નહીં મગ્ફિરત માંગતે અલ્લાહસે, કિ તુમ રહમ કિયે જાઓ” (૪૬) સબ બોલે,

اَطْيَرْنَا بِكَ وَبَيْنَ مَعَكَ قَالَ طَيَّرَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ

કિ “હમને બુરા શગૂન લિયા હે તુમસે, ઔર ઉનસે જો તુમ્હારે સાથ હેં”, જવાબ દિયા, કિ “તુમ્હારી બદશગૂની અલ્લાહકે કબ્જેમેં હે, બલકિ

قَوْمٌ تُفْسِدُونَ ﴿٧٧﴾ وَكَانَ فِي الْمَدْيَنَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ

તુમ લોગ ફિત્નેમેં ગિરફતાર કિયે ગએ હો” (૪૭) ઔર થે શહરમેં નૌ શખ્સ, કિ ફસાદ મચાતે

